Різдвяний романс (Фрагмент)

Пливе у тузі нез'ясовній
серед цегляного надсаду
нічний кораблик негасимий
із Олександрового саду,
нічний ліхтарик нелюдимий,
що на троянду жовту схожий,
над головою своїх любих,
в ногах у перехожих.

Пливе у тузі нез'ясовній
бджолиний хор сомнамбул, п'яниць.
В нічній столиці фотознімок
зробив печально іноземець,
і виїжджає на Ординку
таксі з сумними сідоками,
і мертвяки стоять в обіймку
з особняками.

Пливе в імлі замоскворєцкій
плавець в нещастя випадковий,
блукає говірок єврейський
по жовтій станції печальній,
з любові і до не радіння
під Новий Рік у день недільний
впливає миловидна краля
в своїй не викритій печалі.

Пливе в очах холодний вечір,
дрижать сніжинки на вагоні,
морозний вітер, блідий вітер
червоні огорне долоні,
і ллється мед вогнів вечірніх,

і пахне солодко халвою,
нічний пиріг несе Святвечір
над головою.

Твій Новий рік на хвилі смутній
посеред гамору міського
пливе у тузі нез'ясовній,
немов життя почнеться знову,
неначе будуть сяйво й слава,
і вдалий день, і вдосталь хліба,
немов життя піде направо,
хитнувшись вліво...